Stop! Rumene rutke

Nosijo jih prvošolčki, zato naj šoferji še posebej pazijo nanje

V začetku šolskega leta no jih opazili, rumene rut-e, ki jih nosijo prvošolčki. imajo jih še prav vsi, neka-ri še čakajo, da bodo pri-e izpod rok šivilje v njiho-e roke.

Zakaj imajo prvošolčki ru-ene rutke? Samo zato, da sti, ki jih srečujemo vemo: le otroci hodijo v prvi raz-ed, za njimi je pravkar velik ogodek, prvič so prestopili olski prag? Ne, rumene rut-e imajo drugačen pomen. amenjene so v opozorilo sem udeležencem v prometu. pozarjajo voznike vseh vo-il, da je na cesti otrok, ki e ni prav vešč v obnašanju a cesti, ki je v nenehni ne-arnost prav zato, ker e ni vajen samostojno odlo-ati o svojih korakih na hruš-a in trušča polni prometni esti. Navaja se, kar pa po-eni, da še vedno lahko na-edi usodno napako: nenado-a stopi na prometno cestiš-e, kjer ni prehoda za peš-e, spregleda rdečo luč na emaforju, stopi na kolesar-ko stezo. Število šolarjev, rtev prometnih nesreč pa ljub prometni vzgoji, ki se ačne v vzgojno varstvenem avodu, mali šoli, in se na-aljuje v šoli še vedno na-ašča.

Kako zaščititi šolarje, pred-sem tiste začetnike, ki se še e znajdejo v prometnem rvežu, pa vendarle so že nje-ovi aktivni udeleženci? V rvih dneh šole spremljajo rvošolce v šolo in nazaj tarši. Tisti bolj previdni, so troka že pred pričetkom ole seznanjali s potjo in ne-arnostim, ki prežijo nanj. tarši naj spremljajo otroka šolo tako dolgo, da jim o otrok sam povedal, da že »zna« sam v šolo, kar pomeni, da čuti sam, da je že toliko samostojen, da se bo znal izogniti nevarnostim, ki jih srečuje na svoji poti. V tem trenutku lahko pomembno vlogo prevzamejo starejši šolarji, ki stanujejo v bližini in prevzamejo prvošolca v svojo sredino. Otrok gre skupaj z njimi v šolo, počuti se bolj varen kot bi se, če bi hodil sam, hkrati pa je tudi samostojen, saj ni več poleg včasih kar preveč skrbne mamine roke, ki bi ga prijela, ko mora čez cesto. V družbi otrok pozabi da je vendarle nadzorovan in samostojno sprejema odločitve o svojem gibanju na cesti. Pridobiva si izkušnje: hitre reakcije, ocenjevanje razdalj med seboj in vozilom, predvideva nevarnosti. Kmalu bo sposoben hoditi v šolo povsem sam.

Če stanujete blizu šole in imate avto, nikar ne vozite otroka v šolo, saj ga ne boste mogli voziti osem let in mu večno ponujati svojo oporno palico za njegovo nesamostojnost. Prenekateri otrok današnjega dne se vse preveč vozi z avtomobilom in nima priložnosti pridobiti si izkušnje v vedenju na cesti. Čas in trud, ki ga bomo vložili v otroka ob njegovih prvih korakih v šolo, se nam bo kasneje bogato obrestoval ob varnosti in dobrem počutju šolarja.

Vozniki, če boste opazili na cesti otroka z rumeno rutko vedite, da je to majhen, živ semafor, ki opozarja nase: želim prispeti v šolo živ in zdrav, prosim pazite name, ker se šele navajam na pravila vedenja v prometu, rad bi se vrnil domov nepohabljen, saj sem šele začel živeti pa sem že prisiljen vključiti se v norosti vseh vrst na naših cestah.

Z. GLOGOVAC

KAR SEDEM PRVIH

Na gimnaziji je letos 829 dijakov

Tudi letos se je v prvi razred bežigrajske gimnazije vpisalo precej učencev. Sprejeli so jih 233 in jih razdelili v sedem razredov — od tega sta po en matematični in angleški razred. Tako je na gimnaziji zdaj 829 dijakov, kar je precej več kot lani. Letos je v četrtem razredu 192 dijakov, lani pa je maturo opravilo 153 četrtošolcev.

Sicer pa je bil uspeh lani precej boljši kot prejšnja leta: od 794 učencev jih je 742 naredilo razred, povprečna ocena šole pa je bila zelo visoka — 3,27.

Tudi letos so dijaki na bežigrajski gimnaziji zelo aktivni, saj so že pripravili prvo konferenco mladinskega aktiva na šoli in izvolili novo vodstvo mladinske organizacije, redno pa deluje tudi 16 krožkov, ki zajemajo prav vsa področja izvenšolskega dela mladih. Letos so ustanovili še filmsko-glasbeni krožek, zelo aktivno pa je tudi šolsko športno društvo. Kot prejšnja leta tudi zdaj izdajajo svoje literarno glasilo »Korake« in glasilo »Informator«, s katerim dijake seznanjajo z novicami na šoli.

S. D.

LETOS SO ZAČELI BOLJ ZGODAJ

Občinska konferenca Zveze mladine Bežigrad je letos že nekoliko prej kot običajno začela pripravljati Bežigrajski mladinski teden. Tudi prihodnje leto bodo namreč pripravili prireditev, na kateri bodo mladi Bežigrajčani prikazali svoje delo na kulturnem in športnem področju.

Letošnje izkušnje so pokazale, da je nemogoče organizacijsko izpeljati tekmovanje v sedmih ali osmih športnih panogah v enem samem tednu. Zato so že začeli s predtekmovanji v nogometu; ustanovili so bežigrajsko ligo v malem nogometu, kjer v treh skupinah sodeluje 17 ekip iz mladinskih aktivov šol, delovnih organizacij ter s terena. Podobna tekmovanja se bodo pričela v ostalih športnih panogah, v času mladinskega tedna pa bodo prihodnje leto aprila samo finalna tekmovanja.

S. D.

NEKAJ SPREMEMB

V krajevni skupnosti Bežigrad so sklenili poživiti delo in tako so v svet krajevne skupnosti izvolili sedem novih članov; zdaj jih je skupno enaindvajset. Izvolili so tudi novega predsednika — namesto Ljuba Kuštrina bo svet vodil Pavle Avbelj, tajnika Naceta Možino pa je zamenjal Slavko Mlakar.

Tudi krajevna organizacija SZDL bo pritegnila k delu nekaj članov in v krajevni skupnosti upajo, da bo potem, ko bodo dopolnili še komisije, delo na terenu spet zaživelo.

S. D.

V spomin

Joško Gorjanc - Čoban

Smrt je nenadoma pretrgala življenjsko pot predanemu in požrtvovalnemu borcu ter družbenopolitičnemu delavcu, iskrenemu tovarišu in sodelavcu tovarišu JOŠKU GORJANCU-ČOBANU.

Rodil se je pred 80 leti v zavedni delavski družini v Ljubljani ter je že v zgodnji mladosti občutil prepad med bogatimi in revnimi, že tedaj si je utisnil zavest pripadnosti delavskemu razredu. Ob tem spoznaju je ostal zvest sebi in njegova nadaljna pot ga je vodila v borbo za delavske pravice. Po končanem šolanju in usposobitvi za knjigoveško stroko se je vključil v sindikat naprednih grafičarjev, kjer je črpal temeljne osnove socialističnega boja za boljše življenjske pogoje, hkrati pa se je znašel tudi v naprednih vrstah telovadne organizacije bivšega Sokola, kjer se je kot dober telovadec uvrstil v telesno vzgojo in vaditeljsko delo pri mladini. Napredna socialistična miselnost je prodirala v široke vrste ostalega članstva, ki je bilo tako pomembno v usodnih dneh organiziranja osvobodilne fronte. Prežet z idejami revolucionarnega duha ga okupacija ni našla nepripravljenega in se je takoj z vso zagrizenostjo vključil v ilegalni boj proti okupatorju in njegovim pomagačem. Že takoj na začetku organiziranja OF je prevzel težko in odgovorno nalogo zbiranja prispevkov za OF in postal glavni blagajnik, istočasno pa je opravljal še druge odgovorne naloge in dolžnosti ilegalnega dela ter organiziranja odpora proti okupatorjem.

Nasprotnikom osvobodilnega gibanja in njihovim pomagačem ni ostalo neopazno njegovo delovanje, vsled česar se je kmalu znašel v zaporu z družino vred. V zaporih in v pregnanstvu je doživljal vse metode fašističnega nasilja, vendar ni klonil.

Po osvoboditvi je kot član borčevskih organizacij in socialistične zveze z vso predanostjo deloval v predstavništvih za obnovo porušene domovine in za utrjevanje socialistične oblasti. Njegovo prizadevanje se je odražalo v organih mestne skupščine, v občinski skupščini Ljubljana-Bežigrad, pa tudi v krajevni skupnosti Stadion. Bil je neumoren in prizadeven v številnih programskih akcijah socialistične uveljavitve na terenu in v oblastnih organih, v odnosih do sočloveka je bil vseskozi human in pripravljen pomagati kjerkoli je mogel.

Tov. Gorjanc je zavzemal v organih oblasti vidna vodilna mesta ter je bil dlje časa podpredsednik mestnega sveta. Zaupane so mu bile važne funkcije, ki jih je opravljal z njemu lasno vestnostjo in prizadevnostjo. Dolga leta je sklepal zakonske zveze na Magistratu. Bil je več let odbornik občinskega sveta Bežigrad, pa tudi v krajevni skupnosti Stadion je bil angažiran v raznih komisijah, kjer je plodno sodeloval v neštetih prizadevanjih za poglabljanje ljudske oblasti.

Za aktivno delo med okupacijo ter za zasluge po osvoboditvi je prejel številna odlikovanja, bil pa je tudi nosilec spomenice 1941. Na njegovi zadnji poti na Žalah 9. septembra so ga spremljali številni predstavniki ljudske oblasti in zastopniki množičnih organizacij, delovni ljudje, prijatelji in bivši sodelavci ter se v velikem številu oddolžili njegovemu spominu. Žara z njegovimi posmrtnimi ostanki je bila z vsemi vojaškimi častmi položena v grob njegovih prednikov.

Slava njegovemu spominu!

K. F.

ŠE ENKRAT:

„Za lepo okolje ...“

Pojasnilo Avto moto zveze Slovenije in odgovor predsednika komisije Turističnega društva

V članku »Za lepo okolje moramo zmeraj skrbeti vsi«, ki smo ga ob zaključku akcije Turističnega društva Bežigrad »Za lepo cvetje in urejeno okolje« objavili v 7. številki »Zbora občanov«, je bilo tudi omenjeno, da je zelo zanemarjeno okolje Avto moto zveze Slovenije na Titovi cesti. Zapisano je bilo: Letos spomladi so sicer uredili razkopane zelenice pred svojo lepo moderno zgradbo, pokositi in pobrati raztreseni papir kasneje pa so preprosto pozabili. Kar nerazumljivo je, kako more tako ugledna organizacija trpeti takšno umazano »obleko«.

● Avto moto zveza Slovenije nam je poslala naslednje pojasnilo:

»Okrog naše stavbe na Titovi cesti 138 je naša last le 1 meter širok pas, merjeno od roba asfaltnih površin. Ostali del zelenice je last splošnega ljudskega premoženja in zanj nismo dolžni skrbeti. Kljub temu pa smo v prejšnjih letih kosili in čistili tudi ostale površine. To pa je bilo letos brez smisla, saj so različne komunalne organizacije to zelenico letos kar trikrat (!) prekopale, ko so polagale različne inštalacije in jo spet uredile.«

● Za odgovor smo prosili inž. Miha Ogorevca, predsednika komisije Turističnega društva:

»Pojasnilo, ki ga je glede na ugotovitve Komisije za estetski izgled Titove ceste poslala AMZ Slovenije, za poprečnega opazovalca morda izzveni kot opravičljivo in povsem na mestu. S tem pa žal problem ni rešen. Odgovornost prevaliti na druge je gotovo pot najmanjšega odpora.

Resnici na ljubo pa moram ponoviti, da smo že vsa leta nazaj opozarjali na relativno neurejenost okolja tega sicer lepega centra motoriziranih občanov. Lepa slika bi morali dobiti tudi ustrezen okvir in za to bi se morala uprava AMZ centra na Titovi cesti naravnost boriti. Pri stanju, kakršno je sedaj, pa nujno trpi ugled ustanove same, in to posredno prizadene vse nas, ki smo njeni člani. Nihče namreč ne bo razumel, da je zapuščenost mogoče opravičiti s pojasnilom, da je zemljišče med cesto in zgradbo splošno ljudsko premoženje. Zgradba AMZ Slovenije je neločljivi sestavni del tega okolja ceste, ki bi moralo izražati enovito likovno podobo. Če temu ni tako je to projektna napaka, ki nikakor ne bi smela biti spregledana. Saj to vendar ni provizorična baraka za orodje ob zapuščeni poljski poti, temveč pomembni center moderno opremljenih občanov ob najpomembnejši prometni vpadnici slovenske prestolnice. Ali to zares nič več ne pomeni?

Menimo, da bi se še kako izplačalo potruditi, da ta center tudi navzven pokaže kulturno veljavo, ki jo v resnici ima.«

NI PODCENJEVANJA

Na rob poročilu o požaru v Mali vasi

V torek, 25. septembra 1973 je »Ljubljanski dnevnik« priobčil članek, da so požar, ki ga je v noči od ponedeljka na torek povzročila strela na gospodarskem poslopju Cilke Žnidaršič v Mali vasi pogasili samo poklicni gasilci.

Taka poročila, ki se v našem dnevnem časopisju večkrat pojavljajo, niso točna ali pa namerno izpuščajo požrtovalna dela prostovoljnih gasilcev, ki čestokrat pri takih požarih na robu Ljubljane opravijo glavni delež pri gašenju in reševanju. Tudi tokrat je bilo tako.

Naj poudarim, da ni moj namen podcenjevati ali zapostavljati poklicnih gasilcev. Vsem je znano, da poklicni in prostovoljni gasilci v občini Bežigrad delamo vedno složno in povezano brez kakih zapostavljanj.

Pri požaru na gospodarskem poslopju Cilke Žnidaršič v Mali vasi so sodelovali poleg poklicnih gasilcev tudi gasilci iz Stožic, Ježice, Tomačevega, Črnuč in Nadgorice. Prvi so prihiteli na požarišče in pričeli z akcijo člani gasilskega društva Stožice. Prišli so z avto-cisterno in kombijem ter z vso potrebno gasilsko opremo, zato je bila njihova akcija zelo uspešna. Nekako 10 minut za njimi so prišli poklicni gasilci z dvema avto-cisternama. V kratkem presledku so jim sledili gasilci z Ježice, Tomačevega, Črnuč in iz Nadgorice.

Po enourni akciji, ko je bila nevarnost razširitve požara zaustavljena, so poklicni in ostali gasilci zapustili požarišče. Ostali pa so domači gasilci iz Stožic in z njimi približno še eno uro gasilci z Ježice. Domači gasilci so bili v akciji do jutranje zore. Ob 5. uri zjutraj so se popolnoma premočeni in izčrpani vrnili nazaj v gasilski dom. Pred razhodom so morali urediti še vse potrebno za morebitno novo akcijo, uporabljeno orodje in opremo pa dati v stolp za sušenje. Tako se je končala akcija prostovoljnih gasilcev, ki se je pričela pred polnočjo in končala ob 6. uri zjutraj.

V. ŠKERL

„ZAUPAMO VAM“

Na mestnih avtobusih — razen na krpanih — ne bo več sprevodnikov

Od sobote 13. oktobra v avtobusih podjetja Viator na mestnih progah štev. 3, 7 (Javna skladišča—Dravlje), 8 (Črnuče—Vižmarje), 9, 14 (Brinje—Vrhovci), 15 in 16 ne bo več sprevodnikov. Potniki bodo vstopali pri sprednjih vratih in vrgli denar v posebno skrinjico zraven šoferja. Vozovnice ne bodo dobili.

Podjetje Viator se je za to novost odločil zaradi pomanjkanja sprevodnikov. Računajo na poštenost Ljubljančanov. Takšno plačevanje že poznajo v mestnem prometu v Kranju, Novi Gorici in Kopru; rezultati so bili ugodni.

Vsi potniki bodo torej vstopali pri sprednjih vratih, izstop pa bo na sredini ter zadaj. Avtobuse bodo opremili s posebnimi zvočnimi signali in lučmi, ki bodo opozarjali potnike, preden bo šofer zaprl vrata.

Na mestne avtobuse torej le z drobižem v roki! Na vozilih, ki bodo spredaj označeni z veliko črko S velja poslej »samopostrežno« plačevanje voznine — pod družbeno kontrolo.

KNJIŽNICA DOBI NOVE PROSTORE

Na začetku Vodovodne ceste raste nova stanovanjska stavba. Njeno pritličje bo dobilo v uporabo Ljudska knjižnica Bežigrad. V novih prostorih bo izposojevalnica in čitalnica. Izposojevalnica bo velika okrog 100 kvad. metrov; to bo omogočalo večji nakup knjig. Čitalnica bo imela približno 15 sedežev; na razpolago bo več slovenskih, jugoslovanskih in tujih časnikov ter časopisov.

A. Z.

BREZPLAČNO
ZBOR OBČANOV
GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad. — **Izdajateljski svet:** Ruža Bračun, Stanko Krumpak, dr Jože Marolt, Slavko Oblak, Metka Peterca, Joško Pirnar in Janez Rigler (predsednik). — **Ureja uredniški odbor:** Stane Drolje, Vida Oven, Janez Pavčič, Joško Pirnar (glavni urednik), Boris Rugelj, Anton Rupnik in Janez Snoj (odgovorni urednik) — Telefon uredništva 312-176 — Rokopise in slike pošiljajte na naslov »Zbor občanov« 61000 Ljubljana, Parmova 41/I. — **Uprava in oglasna služba:** Parmova 41/I, tel. 312-176. Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 — Časopis izhaja vsak mesec; brezplačno ga dobijo vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigrajski občini. — Poštnina plačana v gotovini. Tiska ČGP »Delo« Ljubljana

NAKLADA: 15.800 IZVODOV